

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/166/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010770
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010770.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného F. U., nar. XX.XX.XXXX v Q. nad Q., trvale bytom A., t.č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, prejednal na neverejnom zasadnutí dňa 14. decembra 2021 sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len prokurátor) v neprospech odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 06. septembra 2021, sp. zn. 6Pp/179/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 6. septembra 2021, sp. zn. 6Pp/179/2021 podľa § 66 ods.1, 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods.1 Tr.por. podmiennečne prepustil odsúdeného F. U. z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3T/51/2015 zo dňa 01.07.2015. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že sa nestotožnil s hodnotením ústavu, ktorý neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd pri hodnotení tretej podmienky prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie, pričom bol 6-krát disciplinárne odmenený, zároveň má vytvorené riadne pracovné návyky, keď bol vo výkone trestu pracovne zaradený, za čo bol aj disciplinárne odmenený. Obzvlášť kladne súd vyhodnotil doplnenie vzdelania o výučný list v odbore maliar. Z hodnotenia ústavu tiež vyplynulo, že odsúdený má vybudované aj náležité sociálne zázemie, keď počas doby výkonu trestu udržiaval kontakt s rodinou. Rodina ho pritom podporuje aj materiálne a to zasielaním balíkov. Z uvedeného súd vyvodil, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu ten nebude vzhľadom k jeho vybudovaným pracovným návykom a sociálnemu zázemiu odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si svojich základných životných potrieb (ubytovanie, strava). Pokiaľ ide o jeho trestnú minulosť okresný súd uviedol, že je pravdou, že odsúdený bol už celkom 3-krát súdne trestaný, pričom vo výkone trestu odňatia slobody je po 2-krát, dokonca už bol aj raz podmiennečne prepustený. Zároveň je však nutné dodať, že zákon ani u takejto osoby nevyklučuje jej podmiennečné prepustenie. Bude však platiť, že u takéhoto odsúdeného budú kvalitatívne vyššie nároky pokiaľ ide o preukázanie splnenia podmienok stanovených zákonom. V prípade odsúdeného súd zohľadnil dlhodobé zaradenie do práce vo výkone trestu, pre ktoré bol aj viackrát disciplinárne odmenený a doplnenie si vzdelania o výučný list v odbore maliar. Uvedené má význam najmä s ohľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti (aj majetkového charakteru). Tiež poukázal na to, že odsúdený sa trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu v súčasnosti, dopustil po 2 rokoch od predchádzajúceho prepustenia z výkonu trestu. Výkon trestu tak mal na odsúdeného určitý pozitívny vplyv. Pokiaľ ide o povahu spáchanej trestnej činnosti, z obsahu odsudzujúceho rozhodnutia vyplynulo, že odsúdený je vo výkone trestu pre násilnú, sexuálnu a majetkovú trestnú činnosť (trestný čin sexuálneho násillia a lúpeže). V tomto súd pozitívne prihliadol k hodnoteniu, z ktorého vyplynulo, že u odsúdeného nebolo zaznamenané počas doby výkonu trestu žiadne násilné správanie, ako aj práve k už spomínanému zaradeniu do práce a doplneniu si vzdelania. Odsúdený si tak vytvoril predpoklady, aby sa smerom do

budúcnosti nedopúšťal trestnej činnosti. Nakoniec súd poukázal na to, že odsúdenému bol zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody a to jeho preradením z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z uvedeného tak vyplýva, že u odsúdeného ide o osobu, u ktorej má výkon trestu pozitívny vplyv na jej nápravu. Aj z tohto dôvodu je súd prvého stupňa toho názoru, že náprava odsúdeného bude môcť byť zavŕšená práve počas skúšobnej doby podmiennečného prepustenia. Okresný súd teda vyhovel návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu na 2(dva) roky, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody považoval za dostatočnú.

Proti uvedenému uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej trojdňovej lehote, sťažnosť prokurátor v neprospech odsúdeného. Namietal v nej jeho správnosť z dôvodu absencie materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie a len čiastočne kritického postoja odsúdeného ku spáchanej trestnej činnosti. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vo svojom hodnotení konštatuje, že odsúdený zaujíma len čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, nevládanie záťažových situácií spoločensky akceptovateľným spôsobom a opakované porušenia interných predpisov a právnych noriem. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné, resocializačná prognóza je menej priaznivá a podmiennečné prepustenie odsúdeného preto neodporučil. Prokurátor ďalej poukazuje na to, že odsúdený bol pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody trestne stíhaný a odsúdený, pričom bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody pre totožný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. Ukladané tresty ako ani výkon trestu nemali na odsúdeného doposiaľ pozitívny vplyv a naďalej sa dopúšťa identickej závažnej násilnej trestnej činnosti. Odsúdený ani vo výkone trestu odňatia slobody nie je spôsobilý dodržiavať interné predpisy a právne normy, čo vyplýva z hodnotenia ústavu. Nie je možné u neho dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Prokurátor na základe vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 25. novembra 2021, preskúmal dňa 14. decembra 2021 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods.1 písm. b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210701>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210701>> a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210701>> Tr.zák..

Podľa § 68 ods.1 Tr. zák. pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov, skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného.

Krajský súd v súlade s právnym názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného F. U. uvedené v ustanovení § 66 Tr. zák. boli splnené. Odsúdený vykonal potrebnú pomernú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody dňa 17.01.2020. O predchádzajúcom návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie bolo právoplatne rozhodnuté dňa 08.06.2020 a teda už uplynul jeden rok od posledného rozhodnutia, ktorým bola zamietnutá žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie

z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. Formálna podmienka na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody bola splnená.

Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa polepšenia odsúdeného plnením si svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, aj v tomto smere krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu. Pokiaľ sa ten nestotožňuje s hodnotením ÚVTOS, ktorý neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť, správne uviedol, že je potrebné poukázať na skutočnosť, že hodnotenie ústavu je v podstate kladné, pričom zohľadnil najmä to, že odsúdený bol zaradený pracovne vo výkone trestu, pričom bol hodnotený kladne, doplnil si vzdelanie získaním výučného listu v odbore maliar a bol disciplinárne 6-krát odmenený a zároveň svoj voľný čas trávil aktívne. U odsúdeného bol zistený ako jediný nedostatok čiastočne kritický náhľad k spáchanej trestnej činnosti. Čo sa týka čiastočne kritického postoja odsúdeného k trestnej činnosti, ktorý má vychádzať zo skutočnosti, že odsúdený časť trestnej činnosti popiera, pričom k priznaniu malo dôjsť s ohľadom na docielenie miernejšieho trestu, tieto zistenia nevytvádzajú o skutočnosti, že by odsúdený schvaľoval spáchanú trestnú činnosť alebo si neuvedomoval jej škodlivosť pre spoločnosť. Okresný súd veľmi správne poukázal na to, že účelom vykonávacieho konania nie je získanie priznania odsúdeného, ale v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona súd posudzuje otázku či odsúdený preukázal polepšenie a či od neho možno očakávať, že povedie riadny život. Odsúdený navyše v rámci dohody o vine a treste priznal vinu a aj vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti okresný súd skutočnosť, že odsúdený počas výkonu trestu popieral spáchanie trestnej činnosti, správne nevyhodnotil v tom smere, že by u odsúdeného malo pretrvávajúť vnútorné stotožnenie či schvaľovanie páchania trestnej činnosti.

Okresný súd tiež správne prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal polepšenie, bol 6-krát disciplinárne odmenený a má vytvorené pracovné návyky, nakoľko bol vo výkone trestu pracovne zaradený, za čo bol aj disciplinárne odmenený. Krajský súd musí v tomto smere taktiež vyzdvihnúť skutočnosť, že odsúdený si doplnil vzdelanie o výučný list v odbore maliar. Odsúdený má vybudované sociálne zázemie, keďže počas doby výkonu trestu udržiaval kontakt s rodinou a táto ho aj podporuje. Záverom okresný súd správne prihliadol aj na to, že odsúdenému bol zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody a to jeho preradením z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, z čoho jednoznačne vyplýva, že odsúdený je osoba, na ktorú má výkon trestu odňatia slobody pozitívny vplyv.

Pokiaľ ide o trestnú minulosť odsúdeného, v tomto smere krajský súd konštatuje, že pri rozhodovaní je potrebné zohľadniť jednak trestnú minulosť odsúdeného, závažnosť aktuálneho odsúdenia a tiež počet jeho prípadných podmiennečných prepustení v minulosti. Samotný faktor trestnej minulosti a závažnosť aktuálneho trestného činu odsúdeného je dôležitým pri prognóze očakávania vedenia riadneho života, táto prognóza však nemôže byť založená výlučne a len na jeho trestnej minulosti. Ak by totiž záver súdu o nenaplnení podmienky očakávania vedenia riadneho života bol založený výlučne a primárne len na okolnostiach a dôvodoch, ktoré hrali úlohu pri ukladaní samotného trestu odňatia slobody (predchádzajúce odsúdenia, závažnosť trestnej činnosti), mohlo by prísť k porušeniu zásady zákazu ne bis in idem. Ani trestnú minulosť teda nemožno hodnotiť mechanicky, bez previazanosti na aktuálne správanie a charakteristiky odsúdeného, i keď samozrejme zhodnotiť ju treba a to vrátane už prípadne zahladených odsúdení. V prípade predchádzajúcich odsúdení je potrebné zohľadniť, aký bol medzi nimi časový odstup a aká bola ich závažnosť. Krajský súd vo vzťahu k trestnej minulosti odsúdeného uvádza, že je síce pravda, že odsúdený bol 3-krát súdne trestaný, z toho 2-krát vo výkone trestu, pričom bol už aj raz podmiennečne prepustený, avšak aj u takejto osoby je prípustné podmiennečné prepustenie, čo sa však odrazí na vyšších nárokoch pri splnení podmienok. Odsúdený však preukázal splnenie zákonom stanovených podmienok pre kladné rozhodnutie o jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a keďže krajský súd rovnako ako okresný súd konštatuje, že u odsúdeného jestvuje dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Okresný súd v posudzovanom prípade sa všetkými zákonnými hľadiskami dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V uvedenom smere vykonal všetky potrebné dôkazy a dospel k vecne správne záveru, podľa ktorého odsúdený F. U. vo výkone trestu plnením povinností a správaním preukázal nielen

polepšenie, ale plnením stanoveného programu resocializácie aj dostatočnú snahu po náprave a zmene hodnotovej orientácie, ktorá odôvodňuje predpoklad jeho pozitívneho správania v budúcnosti. Krajský súd navyše poukazuje na to, že odsúdený si trest odňatia slobody vykonáva v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa teda správne zistil, že odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení, možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák.

V uvedených smeroch sú zistenia a závery súdu prvého stupňa vecne správne a presvedčivo odôvodnené, preto krajský súd na tieto dôvody, s ktorými sa stotožnil, poukazuje. V tejto súvislosti pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa dáva nadriadenému súdu možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Napadnuté uznesenie je vecne správne, náležité a presvedčivo odôvodnené.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť prokurátora za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (tri ku nule).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.